

ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ, ನಾವು ಆಕೆಯ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಾಯಿಗಳೆರಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಬೊಗಗಳೆದವು. ಸಾಧಾರಣ ಮನೆಯ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂತಸ್ತಿನ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೊಠಡಿಗಳಿದ್ದವು. ಮನೆಯ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ತುಸು ಎತ್ತರದ ವಿಶಾಲವಾದ ಖಾಲಿ ಜಾಗ.

ಚಿಕ್ಕೇರ ದೇವಯ್ಯ ದಪ್ಪ ಮೀಸೆಯ ಆಚಾನುಬಾಹು. ನಮ್ಮತ್ತ ಅಚ್ಚರಿ ಹಾಗೂ ಕುತೂಹಲದ ನೋಟ ಬೀರಿದ ಸಣಕಲ ಚರ್ಮಣ್ಣ ಎಂದು ಊಹಿಸಿದೆ. ಆತನ ಒಂದು ಪಾದ ಮುರುಟಿತ್ತು. ದೇವಯ್ಯ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದ.

ಸಣ್ಣ ಹಜಾರ ದಾಟಿದೊಡನೆಯೇ ಲಾಕರ್ ಇರಿಸಿದ ಕೋಣೆ. ಅದರ ಎಡಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಾತ್ ರೂಮು. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಯ ದ್ವಾರ. ಅಷ್ಟೇನೂ ಸೊಗಸಾಗಿ ಯೋಜಿಸಿ, ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮನೆಯಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಚಂಪಕ ನಮಗೆ ಕೀಲಿ ಕೈ ಇರಿಸುವ ತಾಣ, ಅದು ಸಿಕ್ಕಿದ ಜಾಗ ತೋರಿದಳು. ಕೋಣೆಯ ಮೂಲೆಯ ಸನಿಹ ಮರದ ಸ್ತಾಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಲಾಕರ್ ಇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲು ತುಂಬಿದ ಖಾಲಿ ಜಾಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಗಿಲು. ಅದು ಪುಟ್ಟ ಉಗ್ರಾಣವೆಂದು ದೇವಯ್ಯ ಹೇಳಿದ. ಬಲಭಾಗದ ಗೋಡೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿಟಕಿಯಿತ್ತು. ಕರಮಚಂದ ಒಮ್ಮೆ ಆ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿ ನೋಡಿ, ನಂತರ ಲಾಕರಿನ ಅಡಿಭಾಗದ ನೆಲವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ದೇವಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ, 'ಒಮ್ಮೆ ಲಾಕರ್ ತೆರೆಯಿರಿ.'

ದೇವಯ್ಯ ಕೀಯನ್ನು ಲಾಕರಿನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಬಲವಾಗಿ ಎಳೆದ. ಅದು ಅಲುಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಲಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ. ತಕ್ಷಣ ಅದರ ಬಾಗಿಲು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಧಡಾರಂದು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅದರ ಅರಿವಿದ್ದ ಆತ ಪಕ್ಕನೆ ಮುಖ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಬಾಗಿಲು ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

'ಬಾಗಿಲು ತುಸು ಬಿಗಿಯಾಗಿದೆ. ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಷ್ಟೇ.'

ಕರಮಚಂದ ಒಳಗಡೆಯೆಲ್ಲ ಪರಿಶೀಲಕ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದ. ನನಗೆ ಅದರೊಳಗೆ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಗೋಚರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕರಮಚಂದನ ಶೋಧನೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಕರಮಚಂದ ದೇವಯ್ಯನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

'ಹಜಾರ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿ.ಸಿ. ಟಿ.ವಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿರಬೇಕಲ್ಲೇ?'

'ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಯ್ತು. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಇತ್ತೀಡ್ರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಸೋ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬರ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎನ್ನೋದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.'

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚರ್ಮಣ್ಣ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾದ ಕಾಫಿ ತಂದಿರಿಸಿದ.

'ಚರ್ಮಣ್ಣ, ನೀನು ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀ? ನಾನು

ವಿಚಾರಿಸಿದೆ.

'ಸಾರ್, ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತೋಳಿತ್ತಿದ್ದೆ ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ. ನನ್ನೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಯಾರೂ ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ.'

ಕರಮಚಂದ ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿ, ಭೂತಗನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದು, ಪರಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದವನು ಬಚ್ಚಲುಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಸ್ಥಿರನಾದ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಹೊಳೆಯುವ ವಸ್ತು ಸಿಕ್ಕಿತು... ಪುಟ್ಟದಾದ ಸ್ಕೂ! ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಗಾಢ ಕಂದುವರ್ಣದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತುಂಡು. ಅವರಡನೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಕ್ಷಿಸಿದ ಕರಮಚಂದ ಉದ್ಧಾರ ತೆಗೆದ.

'ಇವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲೆಯೋ... ಕನ್ನಡಕದ ಸ್ಕೂ, ತುಣುಕು... ಮುರಿದ ಕನ್ನಡಕದ್ದು!'

ನಾನೂ ಅದನ್ನು ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಕರಮಚಂದ ನೆಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಂದುಬಣ್ಣದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಪುಟ್ಟ ಚಮಚದಿಂದ ತೆಗೆದು, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತೊಟ್ಟಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ. ತುಸು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆತ ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೂ ತಪಾಸಣೆ ನಡೆಸಿ, ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ. ಆಗ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಲಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕಂದುರಂಗಿನ ಹುಡಿಗಳಿದ್ದವು!

'ದೇವಯ್ಯ, ನೀವು ಅಂಗೆಡಿಗ ಅಂತ ಹೊರಟಾಗ, ಬಾಡಿಗೆದಾರರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕಂಡಿರಾ?'

'ಹೂಂ. ಸಚಿನ್ ಕುಟ್ಟಯ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಎತ್ತರದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಜಾಗಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ.'

'ಪತ್ರ ಒಯ್ಯಲು ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗಲೂ ಆತ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದನೇ?'

'ನಾನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ ಜಾಗಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಾ ತೋಟದ ಆ ಅಂಚಿನವರೆಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಕಾಣಿಸೋದಿಲ್ಲ.'

'ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸುವವರು ಯಾರು?'

'ಇಬ್ಬರೇ. ಸಚಿನ್ ಕುಟ್ಟಯ್ಯ ಮತ್ತು ಸುನಿಲ್ ಮುದ್ದಪ್ಪ.'

ಕರಮಚಂದ ಒಮ್ಮೆ ಆ ಎತ್ತರದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿ ಬಂದ. ನಂತರ ನಾವು ಬಾಡಿಗೆದಾರರಿದ್ದ ಕೊಠಡಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದವು. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆತ ರಜಾದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಡವಾಗಿ ಏಳುವವನಂತೆ. ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರಕ್ಕೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಆದರೂ, ಚರ್ಮಣ್ಣ ದಬದಬ ಗಾಗಿಲು ಗುದ್ದಿದ. ಒಳಗಿನಿಂದ ಸದ್ದೇ ಇಲ್ಲ.

'ರಾತ್ರಿ ಗುಂಡು ಹಾಕಿ ಮಲಗಿರಬೇಕು!' ಚರ್ಮಣ್ಣ ನಕ್ಕ.

ಲೋಕೇಶ್ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಚಕಿತನಾದ. ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಖರೀದಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಂದವರಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದವು. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹತ್ತರ ನೋಟಿನ ಕಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಕಾತರಿಸಿದವು. ಅಲ್ಲಿ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವಂತಹದೇನೂ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ಕೋಣೆಗಳ ನಂತರದ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದವನು ಸುನಿಲ್ ಮುದ್ದಪ್ಪ. ಆತ ಏನನ್ನೋ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತಿತ್ತು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಆತನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ. ನಾವು ಜಾಗ ಖರೀದಿಯ

ಸುಳ್ಳನ್ನು ಮುಂದರಿಸಿದವು.

'ಮುದ್ದಪ್ಪ, ಸೋಮವಾರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಅಂತಂದ ಹಾಗಿತ್ತು.' ದೇವಯ್ಯ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

'ಹೌದು, ಓದೋದಿತ್ತು. ಆದ್ರೆ ನನ್ ಕನ್ನಡಕನೇ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಅಂತಲೇ ನೆನಪಾಗಿಲ್ಲ.'

ಆತನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಹರಡಿ ಹೋಗಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳು ಆತನ ಅಶಿಸ್ತಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ ಎಲ್ಲಿದೆಯೋ?

'ಇವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮರೆಗುಳಿ.' ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದ ಚರ್ಮಣ್ಣ.

ಆ ಸಾಲಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದು ಸಚಿನ್ ಕುಟ್ಟಯ್ಯನ ಕೊಠಡಿ. ಅದರೊಳಗೆ ಹೋದಾಗ ನಮಗೆ ಆಘಾತವಾಯಿತು. ಕೋಣೆಯ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ, ಕಪಾಟಿನ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಅರೆನಗ್ಗೆ ಹುಡುಗಿಯರ ಚಿತ್ರಗಳು! ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಆತ ಗಾಬರಿಗೊಳಗಾದಂತಿತ್ತು. ಮೊದಲಿಗೆ ಆತನಿಗೆ ಯಾರು ಬಂದದ್ದು ಎಂತಲೇ ಅರಿವಾದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗಷ್ಟೇ ಆತನಿಗೆ ಪರಿಚಯವಾದಂತಿತ್ತು.

'ಸಾರಿ, ಪರಿಚಯ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ... ಕನ್ನಡಕ ಇಲ್ಲೆ...' ಪೆಚ್ಚು ನಗೆ ಹಾಕಿದ.

'ನಿಮ್ಮೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇರಬೇಕಲ್ಲೇ?' ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

'ಹಾಂ... ಹೌದು... ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಕನ್ನಡಕ ಎಲ್ಲಿಟ್ಟೆ ಅಂತ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ. ಹೇ... ಹೇ...' ಆತ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ತಡಕಾಡಿದ.

ಕರಮಚಂದ ಕೋಣೆಯ ತುಂಬಾ ನಜರು ಓಡಿಸಿ, ಕಿರು ನಗು ಬೀರಿದ. ನನಗೆ ಆತನ ಇಂಗಿತ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ, ಚಂಪಕಳ ಮೋರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿತ್ತು.

'ಯಾರು ಕದ್ದಿದ್ದು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು, ಸರ್?'

'ನನಗೊಂದಿಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕು. ಒಂದೆರಡು ವಿಷ್ಯ ತಿಳಿಬೇಕಿತ್ತು. ಈ ಹುಡುಗರ ಮೊಬೈಲು ನಂಬರುಗಳನ್ನು ಕೊಡ್ತೀರಾ? ಹಾಂ... ನನಗೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡೋದಿತ್ತು. ಎರಡೇ ನಿಮಿಷ.'

ಹಾಗೆಂದು ಒಳಗಡೆ ಚಿಮ್ಮಿ ಹೋದ ಕರಮಚಂದ ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೇ ವಾಪಸ್ಸಾದ. ನಾಲ್ಕರ ಚರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ನಾವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದವು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಭೋಜನದ ನಂತರ ನಾವು ಚಂಪಕಳ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸತೊಡಗಿದವು.

'ಆ ಲಾಕರಿನ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬಾಗಿಲಿನ ಅರಿವಿಲ್ಲದೇ ಕಳ್ಳ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದಾಗ, ಅದು ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗಿ ತಾಗಿದೆ. ಆ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಕ ಮುರಿದುಹೋಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಕಳ್ಳ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ಲಾಕರಿನೊಳಗಿನಿಂದ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟಿನ ಕಟ್ಟು ಹೊತ್ತೊಯ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಕನ್ನಡಕ ಇಲ್ಲದೇ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸದೇ ಇದ್ದಿರಲೂಬಹುದು.'